

שלקדוש ברוך הוא יש כמה מרבבות וכמה חילות וכמה שליטים ממנינם שנמצאים בעבודתו, בשזמן את ישראל בועלם זהה הכתירים בכתריהם קדושים כמו שמעלה, השרה אותם הארץ הקדושה כדי שיפצאו בעבודתו, וקשר את כל העליונים עם ישראל.

ושמחות לא נכונות לפניו, ועובדיה לא נעשית לפניו למעלה, עד שישראל עוזים למטה. כל זמן שישראל למצאים בעבודת רבונם למטה, אך גם מבטלים את העובדה למטה, הם מבטלים למעלה, והעובדיה לא נמצאת לא למעלה ולא למטה. ועל שישראל בטל את עבדתו של הקדוש ברוך הוא בשתיו שרוויים הארץ, אך גם למעלה, כל שבין אחר כך.

אמר הקדוש ברוך הוא: ישראל, אם אתם יודעים ומה אוכלים וכמה חילות מתעכבים בשביבם, תדרשו שאינכם פדים, לעמד בעולם אפלו שעיה אחת, ועל כל זה מה פחוב? (יראה כי) ואף גם זאת בהיותם בארץ יאכיביהם לא מסתומים וגוו'. משום לכך ויצא אל המזבח, אל המזבח סתם, וכפר עולתו ואת עולתו ואת עלה הארץ. וכך, ויצא ועשה עלייו אמר כך, ועשה את עולתו ואת עלה הארץ וגוו'. וכפר עלייו, מה זה אומר? אמר רבי יוסף, לך בעיר חסד בעולם בתקלה. ר' מרדכי וכפר על הקדש מטהמתה בני ישראל. מה זה וכפר על הקדש? אלא אמר רבי אלעזר, הרי שנינו שהראשים עושים פנים למעלה, ומעוררים דינים, וגורמים לטמא המקדש. והנחת הקשה מתחילה להגלוות, ואנו מתחזרים דיןיהם בעולם, וביום זה אריך הפהן לטהר את הפל ולהתעטר (ולעוור) הקדש.

הוא כמה רתיכין, כמה חיילין אית ליה, כמה שילטני ממן משתבחין בפולחניה, עד זמין להו לישראל בהאי עלמא, אכתר לוון בכתرين קדיישין בגונא דלעילא, אשרי לוון באראעא קדישא, בגין דישתכחו בפולחניה, קשייר לכלהו עלאי בהו בישראל.

וחדzon לא עאלין קמיה, ופולחנא לא אתבעיד קמיה לעילא, עד דישראל עבדין לתטא. כל זמנה דישראל משתבחין בפולחניה דמאריהון לתטא, הבי נמי לעילא. (ביבול) בזמנה דישראל בטל פולחנא לתטא. בטי לעילא, ופולחנא לא אשכח לא לעילא ולא לתטא. ועל דישראל בטל פולחנא דקדשא בריך הוא כה שארן באראעא, הבי נמי לעילא, כל שכן לבתר.

אמר קדשא בריך הוא, ישראל אי אתה יודעת, כמה אוכליםין, כמה חיילין, מתעכבין בגיניכו, תנדעון דלית אתה כדי למייקם בעילמא, אפיקלו שעטה חדא. ועם כל דא מה כתיב, (יראה כי) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתיים וגוו', (פני) והוא אל המזבח, אל המזבח סתם, אשר לפני יי' סתם. וכפר עליו לבתר, ויצא ועשה את עולתו ואת עולת הארץ וגוו'. וכפר עליו מאי קא מייר. אמר רבי יוסף, לאתערא חדס בעילמא בקדמיתא.

חאנא, כתיב וכפר על הקדש מטהמות בני ישראל. מאי וכפר על הקדש. אלא אמר רבי אלעזר, הא תגינן, חייביא עבדין פגימותא לעילא, ומטערין דיגין, וגרמין לאסתאבא מקדשא. וחוויא תקיפה שאורי לאתגלאה. וכדין דיבין מטערין בעילמא,